

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ
ВІЛЬНОГО ВИБОРУ ДЛЯ АСПІРАНТІВ
3 КУРСУ

КОМУНІКАТИВНИЙ
ДИСКУРС: АНАЛІТИКА І
ПРАГМАТИКА

ПИТАННЯ, ЩО РОЗГЛЯДАЮТЬСЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ КУРСУ:

- Діалог і його організація. Організація полілогу.
- Прагматичні аспекти комунікації.
- Гендерні аспекти спілкування.
- Типи дискурсів. Текст як результат і одиниця комунікації.
- Типологія текстів. Інформація в дискурсах і текстах.
- Комунікативно-риторичні якості мовлення.
- Етикет мовленнєвого спілкування.

- Дискурс відбувається як діалог чи полілог у спільних для всіх його учасників рамках: мовних, тематичних, культурних тощо^[1]. Кожен дискурс має мету свого перебігу. Наприклад, мета політичного дискурсу — боротьба за владу, наукового — встановлення істинності й закономірності, педагогічного — соціалізація, навчання людини, рекламного — просування товару або певного стилю поведінки^[1]. Проте внутрішньо дискурс не обов'язково впорядкований. Можливий і такий дискурс, у якому учасники мають протилежні позиції. Нормальний дискурс відбувається за попереднього визначення його об'єкта й предмета, того, які аргументи та результати в ньому прийнятні. Дискурс, у якому ці умови відсутні чи не дотримуються, називається аномальним. Утім, його результат може бути як негативним (перетворення в абсурд), так і позитивним (віднайдення нових, революційних рішень). Постмодерна філософія визнає нормальний та аномальний дискурси рівноцінними^[1].

1. В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін (2002). *Філософський енциклопедичний словник*. Київ: Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис. с. 156–157.

2. ↑ «Дискурс – это единство текста и коммуникативной ситуации». www.pushkin.institute (рос.). Архів оригіналу за 10 квітня 2021. Процитовано 6 травня 2020.

КОМПЕТЕНЦІЇ, ЯКІ НАБУДЕ ЗДОБУВАЧ ПРИ ОПАНУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

- Вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:
 - Вміння виявляти, окреслювати та вирішувати проблеми, що передбачає здатність як до нестандартного розв'язання задач, так і до розв'язання нетипових задач;
 - Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях, що передбачає оперативність і динамічність інтелектуальної реакції, стійкість у долатті пізнавальних утруднень;
 - Здатність генерувати нові ідеї (креативність), що передбачає самостійність міркувань та умовиводів, навички інтелектуального пошуку, залучення нестандартних смислів, зокрема з іншої предметної області;
 - Здатність до адаптації та дії в новій ситуації, що передбачає вміння застосовувати для вирішення пізнавальних задач ефективні стратегії і засоби;
 - Здатність до абстрактного мислення, оперативного аналізу значних масивів тексту, генералізації їх в загальну смислову
 - Знання теоретичних основ філософської науки і суміжних галузей гуманітаристики та суспільних наук;
 - Навички фахового сприйняття результатів історико-філософського аналізу та інтерпретації творів, ідей і процесів філософської традиції та використання історико-філософської спадщини в осмисленні та розв'язанні власних дослідницьких проблем;
 - Вміння використовувати методологію та пізнавальні засоби, що властиві обраній філософській спеціальності;
 - Навички застосування аналітичного методу в оцінці сучасних суспільних процесів.
 - Навички критичної роботи з текстами, знання принципів та закономірностей їх інтерпретації, опанування методологією герменевтики;
 - Здатність бути активним учасником фахової комунікації, будувати аргументи, відстоювати власну позицію

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

- При написанні рефератів, контрольних, курсових та інших видів індивідуальних наукових праць, аспіранти повинні дотримуватися положення академічної доброчесності Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Не дотримання положення академічної доброчесності є серйозним порушенням, навіть, якщо воно є ненавмисним.
- Дотримання академічної доброчесності означає, що вся робота для модульного та підсумкового оцінювання має бути виконана здобувачем вищої освіти доктора філософії індивідуально.
- Під час виконання самостійної роботи аспіранти можуть консультуватися з викладачами та науковими співробітниками університету, але повинні робити індивідуальні самостійні висновки та узагальнення, керуючись здобутими знаннями, уміннями, компетентностями та навичками.
- Посилання на всі ресурси та джерела в індивідуальних наукових працях повинні бути чіткі, змістовні, правильно оформлені та містити правдиву інформації, котра повністю відповідає даним першоджерела, звідки її було взято.